

PRIPOROČILO SVETA**z dne 11. julija 2017****v zvezi z nacionalnim programom reform Francije za leto 2017 in mnenje Sveta o programu Francije za stabilnost za leto 2017**

(2017/C 261/09)

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 121(2) in člena 148(4) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1466/97 z dne 7. julija 1997 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik ⁽¹⁾ in zlasti člena 5(2) Uredbe,ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1176/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnotežij ⁽²⁾ in zlasti člena 6(1) Uredbe,

ob upoštevanju priporočila Evropske komisije,

ob upoštevanju resolucij Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta,

ob upoštevanju mnenja Odbora za zaposlovanje,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-finančnega odbora,

ob upoštevanju mnenja Odbora za socialno zaščito,

ob upoštevanju mnenja Odbora za ekonomsko politiko,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija je 16. novembra 2016 sprejela letni pregled rasti, ki zaznamuje začetek evropskega semestra za usklajevanje ekonomskih politik za leto 2017. Evropski svet je na zasedanju 9. in 10. marca 2017 potrdil prednostne naloge iz letnega pregleda rasti. Komisija je 16. novembra 2016 na podlagi Uredbe (EU) št. 1176/2011 sprejela poročilo o mehanizmu opozarjanja, v katerem je Francijo opredelila kot eno od držav članic, za katere bo opravljen poglobljen pregled. Komisija je istega dne sprejela tudi priporočilo za priporočilo Sveta glede ekonomske politike euroobmočja, ki ga je Evropski svet potrdil na zasedanju 9. in 10. marca 2017. Svet je Priporočilo Sveta o ekonomski politiki euroobmočja (v nadaljnjem besedilu: priporočilo za euroobmočje) sprejel 21. marca 2017 ⁽³⁾.
- (2) Francija bi morala kot država članica, katere valuta je euro, in zaradi tesne medsebojne povezanosti gospodarstev v ekonomski in monetarni uniji zagotoviti, da v celoti in pravočasno izvede priporočilo za euroobmočje, kot je izraženo v priporočilih od 1 do 4.
- (3) Poročilo o državi za Francijo za leto 2017 je bilo objavljeno 22. februarja 2017. V njem so bili ocenjeni napredek Francije pri izvajanju priporočil za posamezne države, ki jih je Svet sprejel 12. julija 2016, nadaljnje ukrepanje po priporočilih za posamezne države, sprejetih v prejšnjih letih, in napredek pri doseganju njenih nacionalnih ciljev iz strategije Evropa 2020. Poročilo o državi vsebuje tudi poglobljen pregled v skladu s členom 5 Uredbe (EU) št. 1176/2011, katerega rezultati so bili prav tako objavljeni 22. februarja 2017. Na podlagi opravljene analize Komisija ugotavlja, da v Franciji obstajajo čezmerna makroekonomska neravnotežja. Francija se sooča zlasti s šibko konkurenčnostjo ter visokim in naraščajočim javnim dolgom v razmerah nizke rasti produktivnosti. Zlasti je treba ukrepati, da se zmanjša tveganje škodljivih učinkov na francosko gospodarstvo, zaradi velikosti in čezmejne razsežnosti slednjega pa tudi tveganje negativnih posledic za ekonomsko in monetarno unijo.

⁽¹⁾ UL L 209, 2.8.1997, str. 1.⁽²⁾ UL L 306, 23.11.2011, str. 25.⁽³⁾ UL C 92, 24.3.2017, str. 1.

- (4) Francija je 28. aprila 2017 predložila nacionalni program reform za leto 2017 in program stabilnosti za leto 2017. Programa sta bila ocenjena istočasno, da bi se upoštevala njuna medsebojna povezanost.
- (5) Ustrezna priporočila za posamezne države so bila obravnavana pri načrtovanju programov evropskih strukturnih in investicijskih skladov (skladi ESI) za obdobje 2014–2020. Člen 23 Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ določa, da lahko Komisija od države članice zahteva, da pregleda svoj partnerski sporazum in ustrezne programe ter predlaga njihove spremembe, kadar je to potrebno za podporo izvajanju ustreznih priporočil Sveta. Komisija je dodatne podrobnosti o tem, kako bo uporabila to določbo, zagotovila v smernicah o uporabi ukrepov za povezovanje uspešnosti skladov ESI z dobrim gospodarskim upravljanjem.
- (6) Za Francijo trenutno velja korektivni del Pakta za stabilnost in rast. Vlada v programu stabilnosti za leto 2017 načrtuje odpravo čezmernega primanjkljaja do leta 2017, kar je v skladu s priporočilom Sveta z dne 10. marca 2015 v okviru postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem, pri čemer naj bi nominalni primanjkljaj znašal 2,8 % BDP. V letu 2020 je načrtovano dodatno znižanje nominalnega primanjkljaja na 1,3 % BDP. Srednjeročni proračunski cilj, tj. strukturni primanjkljaj v višini 0,4 % BDP, bo po načrtih dosežen do leta 2019. Vendar naj bi preračunani ⁽²⁾ strukturni saldo v letu 2020 po napovedih znašal -1,2 % BDP, torej srednjeročni cilj v obdobju, ki ga zajema program, ne bi bil dosežen. V skladu s programom stabilnosti za leto 2017 se pričakuje, da se bo dolg sektorja država kot odstotek BDP zmanjšal s 95,9 % v letu 2018 na 93,1 % BDP v letu 2020. Makroekonomski scenarij, na katerem temeljijo te proračunske projekcije, je verjeten. Vendar ukrepi, potrebni za doseganje načrtovanih ciljev glede primanjkljaja od leta 2018 naprej, niso bili dovolj podrobno opredeljeni.
- (7) Svet je 10. marca 2015 Franciji priporočil, naj čezmerni primanjkljaj odpravi do leta 2017 in doseže primanjkljaj sektorja država v višini 2,8 % BDP, kar je skladno z izboljšanjem strukturnega salda v višini 0,9 % BDP v letu 2017. V skladu s pomladansko napovedjo Komisije iz leta 2017 naj bi nominalni primanjkljaj v letu 2017 dosegel 3,0 % BDP, kar je v skladu z referenčno vrednostjo iz Pogodbe, vendar nad ciljno vrednostjo, ki jo je priporočil Svet. Leta 2018 naj bi nominalni primanjkljaj ob nespremenjenih politikah znašal 3,2 % BDP, kar je nad referenčno vrednostjo iz Pogodbe in kaže na tveganja za vzdržno odpravo čezmernega primanjkljaja. Poleg tega Francija po napovedih v zajetem obdobju ne bo dosegla priporočenega fiskalnega napora, saj njena konsolidacijska strategija temelji predvsem na izboljševanju cikličnih pogojev in nadaljevanju nizkih obrestnih mer, nad čemer organi nimajo nadzora.
- (8) Če bo primanjkljaj pravočasno in vzdržno odpravljen, bosta za Francijo leta 2018 začela veljati preventivni del Pakta za stabilnost in rast ter prehodno pravilo glede dolga. Francija naj bi se glede na svoj fiskalni položaj in zlasti raven dolga z dodatno prilagoditvijo približala svojemu srednjeročnemu proračunskemu cilju, tj. strukturnemu primanjkljaju v višini 0,4 % BDP. V skladu s skupno dogovorjeno prilagoditveno matriko v okviru Pakta za stabilnost in rast ta prilagoditev pomeni zahtevo po nominalni stopnji rasti neto primarnih javnofinančnih odhodkov ⁽³⁾, ki v letu 2018 ne presega 1,2 %. To bi ustrezalo letni strukturni prilagoditvi v višini 0,6 % BDP. Ob nespremenjenih politikah obstaja v letu 2018 tveganje znatnega odklona od te zahteve. Poleg tega obstaja tudi tveganje, da Francija leta 2018 ne bo izpolnila prehodnega pravila glede dolga, saj naj bi se po napovedih strukturni saldo v nasprotju z minimalno linearno strukturno prilagoditvijo v višini 0,4 % BDP poslabšal za 0,5 % BDP. Svet na splošno meni, da bi morala biti Francija pripravljena sprejeti dodatne ukrepe za zagotovitev skladnosti v letu 2017 in da bodo od leta 2018 potrebni dodatni ukrepi, da bi izpolnila določbe Pakta za stabilnost in rast. Vendar bi bilo treba v skladu z Uredbo (ES) št. 1466/97 pri oceni proračunskih načrtov in rezultatov upoštevati proračunski saldo

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347 20.12.2013, str. 320).

⁽²⁾ Ciklično prilagojeni saldo brez enkratnih in drugih začasnih ukrepov, ki ga je Komisija preračunala z uporabo skupno dogovorjene metodologije.

⁽³⁾ Neto javnofinančne odhodke sestavljajo vsi javnofinančni odhodki brez odhodkov za obresti, odhodkov za programe Unije, v celoti izravnanih s prihodki iz skladov Unije, in nediskrecijskih sprememb pri odhodkih za nadomestila za brezposelnost. Nacionalno financirane bruto investicije v osnovna sredstva so zgoljane na obdobje štirih let. Diskrecijski ukrepi na strani prihodkov ali zakonsko določena povečanja prihodkov so vračunani. Enkratni ukrepi na strani prihodkov in na strani odhodkov so pobotani.

države članice glede na ciklične pogoje. Kot je navedeno v sporočilu Komisije o evropskem semestru za leto 2017, priloženem tem priporočilom za posamezne države, bo treba pri oceni osnutka proračunskega načrta za leto 2018 in poznejši oceni proračunskih rezultatov za leto 2018 ustrezno upoštevati cilj glede fiskalne naravnosti, ki prispeva tako k okrestitvi trenutnega okrevanja kot tudi k zagotavljanju vzdržnosti javnih financ Francije. Pri tem Svet ugotavlja, da namerava Komisija izvesti splošno oceno v skladu z Uredbo (ES) št. 1466/97, zlasti glede na ciklično situacijo v Franciji.

- (9) Delež javnih izdatkov v BDP v Franciji je med najvišjimi v Uniji. Delež izdatkov naj bi leta 2017 po napovedih dosegel 56,2 % BDP, kar je 9,7 odstotne točke nad povprečjem Unije. Francija izvaja konsolidacijsko strategijo, ki temelji na odhodkih ter zajema predvsem nižanje obrestnih mer in zmanjševanje javnih naložb. Vendar ni verjetno, da se bodo nizke obrestne mere v srednjeročnem obdobju nadaljevale, krčenje produktivnih javnih naložb pa bi lahko v prihodnosti škodovalo gospodarskemu potencialu. Po drugi strani je bilo ob pregledih porabe opredeljenih več možnih načinov za izboljšanje učinkovitosti, ki pa niso bili izvedeni. Pri pregledih porabe je bil za obdobje 2015–2017 opredeljen le majhen del, tj. manj kot 2 %, skupnih načrtovanih prihrankov pri odhodkih v višini 50 milijard EUR. Vendar so bili ti le delno preneseni v dejanske ukrepe v proračunu za leto 2016, medtem ko ukrepi v zakonu o proračunu za leto 2017 temeljijo na ukrepih, ki so že bili določeni med pregledom porabe iz leta 2015. Prihranke, ki izhajajo iz pregledov porabe, bi bilo mogoče znatno povečati z razširitvijo področij odhodkov, za katere se izvajajo pregledi, in z uvedbo večletne strategije, ki bi za vse opredeljene prihranke določila konkretne proračunske ukrepe.
- (10) Visoki prispevki za socialno varnost v povezavi z visokimi davki obremenjujejo podjetja in lahko odvrtaajo od zasebnih naložb ter zavirajo rast podjetij in nove zaposlitve. Izvajanje ukrepov politike za zmanjšanje stroškov dela se nadaljuje, in sicer se je aprila 2016 začela druga faza znižanj prispevkov delodajalcev za socialno varnost, načrtovana v okviru pakta za odgovornost in solidarnost. Poleg tega je vlada za leto 2017 povečala davčne olajšave za konkurenčnost in zaposlovanje (CICE) s 6 % na 7 %. Ti ukrepi za zmanjšanje davčnega primeža v stroških dela so od leta 2013 izboljšali konkurenčnost Francije, vendar nakopičene pretekle izgube še niso nadomeščene. V smislu povprečne plače je imela Francija leta 2015 najvišje prispevke delodajalcev za socialno varnost v Uniji, izračunane kot delež skupnih stroškov dela, ki jih plača delodajalec, se pa ti prispevki zmanjšujejo. Nedavne ocene teh ukrepov so pokazale njihov pozitiven učinek na zaposlovanje in stopnje dobička podjetij, vendar so potrebne nadaljnje ocene, da se v celoti ovrednoti njihov vpliv na plače, naložbe, zaposlovanje in dobičke podjetij. Nedavne ocene kažejo tudi, da bi konsolidacija shem za zmanjšanje stroškov dela in njihovo preoblikovanje v trajno znižanje socialnih prispevkov optimizirala njihove učinke na zaposlenost in naložbe.
- (11) Dejanska povprečna stopnja davka od dohodkov pravnih oseb je bila 1. julija 2016 pri 38,4 % najvišja v Uniji, izrazito visoki pa so tudi drugi davki na proizvodnjo. Vendar je Francija sprejela ukrepe za zmanjšanje zakonsko določene davčne stopnje na dohodke pravnih oseb na 28 % v letu 2020. Hkrati je davčna obremenitev potrošnje še naprej nižja kot v drugih državah članicah. Francija je bila leta 2014 na 27. mestu v Uniji glede prihodkov od davkov na potrošnjo kot odstotka skupne obdavčitve. Za sistem DDV so značilne srednje visoka splošna stopnja in nizke znižane stopnje, ki se uporabljajo za široko osnovo. Zapletenost davčnega sistema je lahko ovira za dobro delujoče poslovno okolje. Francija ima ob visoki davčni obremenitvi številne davčne olajšave, znižane stopnje in veliko število davčnih shem, kar povečuje stroške izpolnjevanja davčnih obveznosti in negotovost, zlasti za podjetja. Skupni davčni odhodki Francije so znatni in znašajo več kot 3 % BDP. Tudi upravni stroški davčnih organov za pobiranje davkov so visoki in presegajo povprečje Unije.
- (12) V letu 2016 se je stopnja brezposelnosti znižala na 10,1 %. Brezposelnost je višja med mladimi, nizko usposobljenimi in osebami, ki niso bile rojene v Uniji. Tekoče reforme upravljanja so ključne za usklajevanje možnosti za usposabljanje z možnostmi za zaposlitev in potrebami gospodarstva. Hkrati se iskalci zaposlitve, slabše usposobljeni delavci in zaposleni v MSP soočajo z vztrajnimi težavami pri dostopu do usposabljanja. Zagotovitev njihove udeležbe in ustreznosti usposabljanja, ki jim je na voljo, bo morda zahtevala okrepitev obstoječih ukrepov in ponovno uravnoteženje sredstev. Mladi, zlasti najslabše usposobljeni med njimi, se še vedno soočajo s težavami pri vstopu na trg dela. V tem okviru ukrepi, sprejeti za podporo vajeništvu, zaenkrat prinašajo pozitivne rezultate. Vendar ponujeno začetno poklicno izobraževanje in usposabljanje, zlasti v sklopu šolskih programov in v nekaterih

terciarnih sektorjih, ni dovolj povezano z zaposlitvenimi možnostmi. Poleg tega so v začetno poklicno izobraževanje pogosteje usmerjeni učenci iz prikrajšanih okolij, ki predstavljajo tudi veliko večino zgodnjih osipnikov, to pa prispeva k veliki neenakosti v izobraženosti. Vpliv socialno-ekonomskega statusa na uspešnost učencev je najvišji v OECD.

- (13) Leta 2016 je bilo zaposlenih samo 54,5 % delovno sposobnih oseb, ki niso bile rojene v EU. Pri 45,4 % je stopnja zaposlenosti žensk, ki niso bile rojene v EU, med najnižjimi v EU. Vrzeli v zaposlenosti med ljudmi, ki niso rojeni v EU, in tistimi, ki so rojeni v Franciji, se je leta 2016 povečala na 17,5 odstotne točke (pri ženskah na 23,7 odstotne točke). Nizka uspešnost ljudi, ki niso bili rojeni v EU, znižuje skupno stopnjo zaposlenosti in predstavlja kronično slabo izkoriščenost delovne sile. Tudi druga generacija priseljencev se sooča z neugodnimi rezultati na področju zaposlovanja, ki jih ne moremo pojasniti z razlikami v starosti, izobrazbi ter znanjih in spretnostih. Poleg tega so vrzeli pri rezultatih izobraževanja trdovratne, saj jih druga generacija priseljencev zapolnjuje le delno. Za reševanje tega izziva je potrebna celovita strategija, ki bo zajemala zlasti specifične ukrepe za znanje jezikov, izpopolnjevanje in usposabljanje, zaposlitveno svetovanje in druge ciljno usmerjene aktivne politike zaposlovanja. Za spodbujanje udeležbe na trgu dela so ključni učinkovit dostop do storitev ter ukrepi proti diskriminatornim praksam, ki vplivajo na zaposlovanje oseb, ki niso rojene v EU, in priseljencev druge generacije.
- (14) Od leta 2013 se minimalna plača v Franciji usklajuje z inflacijo v skladu z zadevnimi pravili. V razmerah nizke inflacije in upočasnitve rasti plač je bila rast minimalne plače nižja od rasti referenčnih plač. Čeprav je minimalna plača v primerjavi z mediano plač visoka, so se stroški dela pri minimalni plači znižali z oprostitvami plačila socialnih prispevkov. Povišanje minimalne plače sproža povečanje plač za večino kategorij delavcev in bi lahko ustvarilo kompresijo plač navzgor. Usklajevanje minimalne plače z inflacijo je sicer pomembno, da se ohrani kupna moč delavcev, vendar bi veljavni mehanizem za usklajevanje lahko prispeval k odlaganju potrebne splošne prilagoditve plač. Poleg tega v trenutnih razmerah visoke brezposelnosti obstajajo tveganja, da bodo stroški dela pri minimalni plači omejevali zaposlitvene možnosti nizko usposobljenih oseb. Skupina neodvisnih strokovnjakov vsako leto oceni minimalno plačo v Franciji in pripravi nezavezujoča mnenja v zvezi z njenim gibanjem. Njeno mnenje o *ad hoc* povišanjih je bilo doslej vedno upoštevano in ima pomembno vlogo pri nadzoru uporabe takšnih *ad hoc* povišanj.
- (15) Francija je z zakonom o delu, socialnem dialogu in poklicnih poteh iz avgusta 2016 uvedla ukrepe, namenjene izboljšanju zmogljivosti podjetij za prilagajanje gospodarskim ciklom in za zmanjšanje segmentacije. Zakon jasneje določa pravila o odpovedih pogodb o zaposlitvi iz gospodarskih razlogov, razširja področje uporabe večinskih sporazumov na ravni podjetja in povečuje učinkovitost kolektivnih pogajanj. Vztrajno visoke stopnje brezposelnosti pomenijo breme za vzdržnost sistema nadomestil za brezposelnost. V zvezi s tem so socialni partnerji marca 2017 dosegli dogovor o novi konvenciji v zvezi z nadomestili za brezposelnost, ki jo je potrdila vlada in katere cilj je zmanjšanje letnega primanjkljaja za 1,2 milijarde EUR.
- (16) Čeprav je Francija na področju regulative na splošno bolj uspešna, se poslovno okolje v primerjavi z glavnimi konkurenti še naprej uvršča na sredino. Kljub nadaljnjim prizadevanjem za poenostavitev se podjetja namreč še vedno srečujejo z visokim regulativnim bremenom in hitro spreminjajočo se zakonodajo. To je ena glavnih ovir za zasebne naložbe. Francija je s programom poenostavitve storila korak v smeri zmanjšanja birokracije za podjetja, vendar petina ukrepov, ki so bili sprejeti pred letom 2016, do maja 2017 še ni bila izvedena. Hkrati na razvoj podjetij še naprej vplivajo učinki praga, kar ima posledice za njihovo gospodarsko in tržno uspešnost. Podjetja, pri katerih število zaposlenih presega določen prag, lahko povečane socialne in davčne obveznosti, ki veljajo zanje, odvrtačo od tega, da bi se razširila do velikosti, ki bi jim omogočila izvoz in inovacije. Ti učinki praga lahko posledično vplivajo na produktivnost, konkurenčnost in internacionalizacijo podjetij. Dejansko empirični dokazi kažejo, da sta za delodajalce še posebej draga pragova do 10 in 50 zaposlenih, za francosko gospodarstvo pa je značilen nesorazmerno nizek delež družb nad temi pragovi, kar kaže na povezavo med tema pojavoma.
- (17) Konkurenca na področju storitev se je v številnih sektorjih izboljšala, vendar nekatere gospodarsko pomembne sektorje, kot so računovodstvo, arhitektura, storitve nege na domu, stanovanjske in gostinske storitve, storitve taksi prevoza in najem zasebnih vozil, še vedno zaznamujejo nizka konkurenca in/ali regulativne ovire. Pri teh storitvah so še vedno prisotne ovire, zlasti prekomerne regulativne zahteve, in te odvrtačo od vstopa na trg ali omejujejo učinkovito konkurenco. Zmanjšanje teh ovir bi obstoječim ali novim podjetjem lahko omogočilo, da z uporabo novih tehnologij in digitalnega razvoja povečajo svojo konkurenčnost in/ali vstopijo na trge, ter potrošnikom

prineslo koristi v obliki nižjih cen in boljše kakovosti storitev. V ta namen je Komisija v okviru svežnja ukrepov za odpravo ovir na trgu storitev januarja 2017 začela medsebojno ocenjevanje, in sicer je države članice pozvala, naj vsaka oceni svoje ovire, ki omejujejo dostop do nekaterih poklicev.

- (18) Inovacije v Franciji niso na ravni vodilnih evropskih držav na področju inovacij. Še vedno je prisotna velika zapletenost, izziv pa ostaja tudi splošno usklajevanje. Razkorak med obsegom dodeljene javne podpore in le povprečno inovacijsko uspešnostjo Francije poraja vprašanja o učinkovitosti mehanizmov javne podpore. Neoptimalno je zlasti sodelovanje med javnimi raziskavami in podjetji, kar negativno vpliva na gospodarske rezultate inovacijskega sistema.
- (19) V okviru evropskega semestra 2017 je Komisija izvedla izčrpano analizo ekonomske politike Francije in jo objavila v poročilu o državi za leto 2017. Prav tako je ocenila program stabilnosti za leto 2017 in nacionalni program reform za leto 2017 ter ukrepanje po priporočilih, ki jih je Francija prejela v prejšnjih letih. Glede na to, da je treba okrepiti splošno ekonomsko upravljanje Unije z vključitvijo prispevka Unije v prihodnje nacionalne odločitve, Komisija pri tem ni upoštevala le pomena teh programov za vzdržno fiskalno in socialnoekonomsko politiko v Franciji, ampak tudi njihovo skladnost s pravili in smernicami Unije.
- (20) Svet je ob upoštevanju te ocene preučil program stabilnosti za leto 2017, njegovo mnenje ⁽¹⁾ pa je izraženo zlasti v priporočilu 1.
- (21) Svet je ob upoštevanju poglobljenega pregleda Komisije in te ocene preučil nacionalni program reform za leto 2017 in program stabilnosti za leto 2017. Njegova priporočila v skladu s členom 6 Uredbe (EU) št. 1176/2011 so izražena v priporočilih od 1 do 4 –

PRIPOROČA, da Francija v letih 2017 in 2018 ukrepa tako, da:

1. Zagotovi skladnost s priporočilom Sveta z dne 10. marca 2015 v okviru postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Nadaljuje z znatnim fiskalnim naporom za leto 2018 v skladu z zahtevami preventivnega dela Pakta za stabilnost in rast, ob upoštevanju potrebe po okrepitvi trenutnega okrevanja in zagotavljanju vzdržnosti javnih financ Francije. Celovito pregleda postavke odhodkov z namenom povečanja učinkovitosti, ki se kaže v prihrankih pri odhodkih.
2. Konsolidira ukrepe za zmanjšanje stroškov dela, da se na proračunsko nevtralen način poveča njihova učinkovitost in da se okrepijo njihovi učinki na zaposlovanje in naložbe. Razširi splošno davčno osnovo in sprejme nadaljnje ukrepe za izvedbo načrtovanega zmanjšanja zakonsko določene stopnje davka od dohodkov pravnih oseb.
3. Izboljša dostop do trga dela za iskalce zaposlitve, zlasti manj usposobljene delavce in osebe s priseljenkim ozadjem, med drugim z revizijo sistema poklicnega izobraževanja in usposabljanja. Zagotovi skladnost gibanj minimalne plače z ustvarjanjem novih delovnih mest in konkurenčnostjo.
4. Dodatno zmanjša regulativno breme za podjetja, vključno z nadaljnjim izvajanjem programa poenostavitve. Nadaljuje odpravljanje ovir za konkurenco v storitvenem sektorju, med drugim pri poslovnih storitvah in reguliranih poklicih. Poenostavi in izboljša učinkovitost javnih podpornih shem za inovacije.

V Bruslju, 11. julija 2017

Za Svet

Predsednik

T. TÕNISTE

⁽¹⁾ V skladu s členom 5(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1466/97.